

удостоява онова, що предложи Н. И. В. великодарный Султанъ Абдуль-Меджитъ, кой-то ся врече отъ свое иждивеніе да поднови великій Трулль, като за една честь принесена, споредъ негово-то устно израженіе, на христіянство-то. Г. Боре не приема това, доклъ В. Порта не ся изрази особно съ него, нито терпи таково нѣщо, доклъ В. Порта не припознае, че не е оправдила Латински-те калугеры, и доклъ не ся покае, и проповѣда знаменито, че отселъ не ще да има никакво право, или нѣкое притязаніе верху това свое-притязаніе Г. Бореово. И тогда ся обѣщава Г. Боре, да надзирава за сохраненіе-то на-благочиніе-то у Палестиня, и да раздава правдина на вси-те христіянски общества. Милосердѣйшій! онъ не ще да остави никогда да ся дигнатъ отъ камька на-помазаніе-то свѣтилници Гречески и Арменски. Ище токмо да ги подложи подъ нѣкои си предѣлы, щото да не му остане безпокойствіе за будуще-то; ще изыскава договори, кои-то да ся подновяватъ всяка година; не ще ги испуде отъ храмове-те; ще имъ остави свободно отъ припятствія приближеніе-то, съ наказаніе обаче, да ги заточава за най малко-то имъ преступленіе; зацо онъ има власть чрезъ една заповѣдь Султанъ Есрефова да затваря врата-та на монастыри-те и храмове-те, находящися въ руцѣ-те на Латински-те калугеры, и да отваря на кого-то той ще.